

Nika Dušanov

VOZ

Period straha i putničkog sažaljenja
šta mi je trebalo da se nazovem slabim,
skotrljam među drugove, jedva sam dospeo
do njihovog privida.
a onda sam otkrio blagodet užurbanosti
ja sam Nadređen svom preziru
i čemu drznuće već sad na ulazu
poslušaću do kraja poruku
čemu smirenja i
zagasitost moje kože
kad već dovoljno znam
mistiku putovanja
treba se zaustaviti na više načina
voleti potpuno jednako
i staklo i predele...

SUNCOKRETI

Izlaze iz svojih malih stanova.
Živeo danima i noćima Oktopod!
Gipki lanac naših malih stanova.
Spaja susede zajednički Oktopod
glava našeg polisa.
Polip pobednik nad glavonošcima
na mesečini, nad čuvarima

Prohodaću među vama
beli meseci
kugle istoka i zapada.
Zagrliću suncokrete
i zveri u njima.

DRIVE-IN

Velika gesta za majstora oluje
ako se razmašem biću potpuno nov
prisan sa svim što nema kičmu
Idemo, volimo sve što se miče
obesmišljeni što najbolje znamo
Ovamo kroz žito
ka lepšim lutkama
koje veruju u nas potpuno.
U strašnim danima
verujem u sve što se miče
na platnu.

ručak, molitvenik

Ručak – svačiji prijatelj;
Gospod Bog na trpezi pred nama.
Trza se.
Budi se iz ružnog sna.
Prebire se po rebrima.
Njuši slasni sos sa svoje plećke.
Nervozno zagleda u naše čaše.
Ruši salatu.
Ispričava se. Žurno izlazi.

Palimo sveću i čitamo molitvu.
Krče nam creva.
Srećom, prosto smo ljudi za krilcima anđela.

Otud paučina.